

SZENTES ÉS VIDEKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Hirdetési ár
egy negyedévre 1 fnt 25 kr., félre 2 fnt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. tized 265. szám, özv. Fried Józsefné urnó
házában, hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket
és nyilv. közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt
árjegyzék szerint számít.

Distingváljunk.

Szentes, 1890. szept. 11.

Alig hisszük, hogy széles e hazában valahol sajátosabb balfogalmak fészkeltek volna be magukat a közhitbe, mint nálunk s hogy legyen még egy vármegye, vagy város, amelyben, mint Csongrád megyében vagy Szentesen az eszmei harc annyira össze legyen — erőszakosan — forrasztva az egyénnel.

Hogy ez hosszasan nem maradhat így, hogy ez a közügynek határozottan kárára van s hogy hova előbb el kell következni oly időnek, mikor tisztult fogalommal bírnak majd az eszmei harcra és állásfoglalásukat egy vagy más közügyi kérdésben nem az szabja meg: vajjon Péter vagy Pál-e annak a zászlóvivője — ez nem szorul bizonygatásra.

Föltétlenül bizunk vármegyénk és szülővárosunk lakosságának értelmes voltában, át vagyunk batva a tudattól, hogy ez az értelmes polgárság, ha egy ideig vakon követi is az álprófétákat — de előbb-utóbb, egy kis erkölcsi kacajammal az önálló eszelekvés terére lép és a maga józan észével gondolkodik, saját jobb érzelme után indul és lerázza magáról az idegen betolyás nyűgét — amikor aztán okvetlenül egy jobb kor következik el, amelyben a nép igaz akarata jut közügyeinkben érvényre.

Epp ezért nem is szándékunk ezután az álpróféták ellen írni, hanem igenis

határozottan rá kívánunk mutatni arra: milyen ferde helyzetet teremt az, ha a közéleti küzdelemben nem helyesen distingválunk, hanem hebelurgya mód összeszavarjuk az eszmét, a fogalmat az egyénnel.

Igy, általánosan elfogadott nézet az nálunk, hogy a vármegye: a vármegyei tisztikar, az ármentesítő társulat: a társulati tisztikar a város: az előjáróság.

S ez elfogadott nézethez híven irányul közéleti küzdelmünk a vármegyén, a tisztikarnak egyes hivatalnokai, a városnál esetleg az előjáróság ellen — legyenek bár azok a bűnösök vagy nem.

De hát helyén van ez így?

Egészséges közéleti küzdelem fejlődhet-e ki e balfelfogás alapján? olyan amely a közügynek javára van.

Hatoljunk egy kissé a dolgok mélyére és rögtön megbizonyosodunk róla, hogy küzdelmünk ily alapja nemcsak helytelen, de sőt határozottan káros a közügyre és következményeinek áldástalan voltában kiszámíthatatlan.

Mi a vármegye?

E kérdésre kétségtelenül minden elfogulatlan egyén azt fogja felelni: a törvényhatóság — és ez igaz.

A vármegye: a törvényhatóság. Az a testület, mely részben vagyoni helyzetéből folyó törvényadta jogánál, részben pedig a vármegye választó közönségének bizalmánál fogva alakul meg, mely testület tehát a közbizalom meg-

hatalmazásával intézi az egész közönség ügyeit.

A tisztikar: végrehajtó közege a testületnek s ezenfölül szakértői véleményét mond ahoz képest, ahogy ezt az ügyrend elnöki, ügyészi, műszaki vagy számvevői ügyben kívánja.

Mint hivatalnoki testület a vármegye hivatalnokai sem tesznek egyebet, mint azt, hogy előkészítik tanácskozára az ügyeket s a fent mondott esetekben nézetüket szakszerűen megokolják.

Maga a határozathozatal: a megyei törvényhatóság joga, kivéven természetesen azon eseteket, melyek törvény szerint elnöki intézkedések el, melyekben tehát a fő- vagy alispán önállóan intézkedik, kivéve továbbá azon eseteket, melyeket ugyancsak a törvény a vármegyei közigazgatási bizottsághoz utal, mely utóbbinak tagjait azonban jórészt szintén a törvényhatóság választja a maga kebeléből.

Igaz: az alispánnak ezenkívül még kötelessége a vármegye egész adminisztrációját vezetni és ellenőrizni, ahogy az a járáásokban és községekben is kifogástalan jó legyen; de kötelessége ezenfölül: a törvényhatóság által esetleg hozott jogtalan határozatokat, az ügyész közbenjöttével hivatalból is megfőlebbezni és mi — a közügy érdekében — valóban nagyon sajnáljuk, hogy e kötelességének az alispán nem felel meg azon mértékben, ahogy az nálunk kívánatos volna.

TÁRSASÁG.

Felszólás.

Eredeti tárca

Hogy az „ösjogász” mit csinál a főiskola székelyén, hogy hol tölti idejét, miáltal társai a tanterem sűrű levegőjében magukba szívják a tudományt, hogy koreszmában, kávéházban, táncteremben hogyan viselkedik, mindezt megirtat mar; de az „ösjogász” ama viselt dolgairól, miket vakáció alatt elkövet otthon, abban a kis helységben, a hol született és a hol apraja nagyja nagyreményű várakozással tekint reá, mind erről nem igen szól a krónika.

Pedig gyakran igen tanulságos és a mellett rendkívül mulatságos dolgok történnek itt vele, olyan históriák, melyek a megörökítést méltán megérdemlik.

Zámonyi Dani hat esztendő óta jogászokodik a fővárosban és valahányszor vakációra hazajön, mindig új nótáival és új divátú kalapjaival kelti fel a keresztsgyei fiatalok sárga irigységét.

De még az öregberek is kénytelenek bevallani, hogy Dani messze túlszámolja őket tapintatban és tudományban, mert va háhányszor nyilvános mulatságon megjelen, orátoriávan beszél a rendezés silányságáról. Ezt így, amazt pedig úgy kellett volna

csinálni; semmi sem tetszik neki és kifogást emel minden ellen.

Mindenki elismerte az ő szakvéleményének helyességét és már bizonyos csalhatatlanságot kezdtek neki tulajdonítani.

Mert Zámonyi Dani jól értett a „tekintély” megővésához. Mikor érezte, hogy az ő egyéni nézete ellen környezetében bizonyos ellenzék hangulat kerekedik, azonnal esirájában igyekezett elfojtani a lázongó ellenvéleményt azzal, hogy nála nagyobb auctoritásokra hivatkozott.

Ha valamiről volt szó, ami a színészetet illette, azonnal hivatkozott Nagy Imrere, vagy Jászai Marira, kik az ő puszíapjtásai; a politikában azért volt olyan döntő szava, mert azzai dicsekedett, hogy Tisza Kálmán neki köszönheti, hogy a kocsiját fel nem döntötték, és hogy Ugron és Apponyi már messziről süvegének neki az utcán. Hat még az irodalmi körökben! Jókai ő vele közli legelőször regényei tárgyait és esküszik, hogy Komócsy nem órázt is irt hozzá.

A ki az irodalom, a művészet és a politika nagyjával ilyen sűrű érintkezést és így jó viszonyt tart fenn, az bizonyára nem közönséges halandó és méltán megérdemli a bannulát Keresztsgyzen.

Egyszer azonban a jó keresztsgyziek mégis megsokalták a Dani öcsénk főlényét és Czako Márton uram imigyen szólott a szomszédjához:

— Hallod-e komám, az bizony nagy gyávaság, hogy mi oly vakon engedelmessédkünk ennek a Dani gyereknek; ha tovább is így engedjük diktálni, maholnap még a saját feleségeink előtt is elvesztjük a respektust.

A szomszéd vakarta a fejét, de nem válaszolt; még nem tudta szegény, mit mondjon.

— No hát, én azt mondom, hogy ezt a zsarnokságot mi tovább nem tűrhetjük, fojtattá ta Márton gazda.

— Persze hogy nem, mormogott bozontos bajza alatt a szomszéd.

— Az a lakházi kántor fia, aki szintén Pesten járja a főiskolát, csak a minap figyelmeztetett, hogy annak fele sem igaz ám, a mivel Dani öcsénk dicsédek előttünk.

— Hm, hm! dünyögé a szomszéd, pipáját erősen kiverve tenyerén.

Czako úram látta, hogy szomszédja nem közönyös a dolog iránt, azonnal hozzágott a bosszú munkájához, s megállapított szomszédjával egy pokoli tervet.

Elihatározták ugyanis, hogy a tokaji tűzkárosultak javára legközelebb ünnepélyt rendeznek Keresztsgyzen, melyhez nemcsak a helybeli és a környék intelligenciája járul, hanem meghívják a fővárosból díszes vendégeket, kik az ünnepély jelenlétéükkel emlejk. Mialtan azonban tudták, hogy ezek a nagy férfiak, a tudomány, a politika, a művészet stb. képviselői másféle elfoglaltságuk miatt úgy se jöhethének, Czako úram

Igy tudva és ismerve a helyzetet, jogosan kérjük: vajjon szabad-e, lehet-e ezt a két fogalmat: vármegye és megyei tisztikar, összezsavarni?

Szabad-e pusztán azért, mert egyik-másik százás szereprívó talán a főispán, alispán vagy a főjegyző ellen személyes ellenszenvet vagy gyűlöletet táplál, az ezen személyes jellegű harcában untalan a vármegye vagyis a törvényhatóság jó hírét péllengéznie és ezt a csaknem kétszáz tagból álló erkölcsi testületet következetesen olybá tüntetni fel, mintha az a vármegye valamelyik községe, pláne székvárosa ellen bosszút lüheg?

Az eszmék harcában a fogalmak illetén erőszakos összezsagyvalása a mellett hogy erkölcsien, következményeiben káros is, mert nem megszünteti, de kihegyezi az ellentéteket és sohasem a közönség javát, hanem mindég csak azon százás vezérék egyéni érdekeit, személyes gyűlölködését szolgálja, kik az ily halfogalmakat épp azért szeretik a közhíttel meggyökereztetni.

S aztán miben nyilvánul a vármegye állítólagos rosszakarata a székváros ellen?

Gátat vet valamely *nemes törekvésének*? Zsarnoki önkénnyel kényszeríti *jogtalan cselekedetekre*? Nem segíti elő fejlődését?

Dehogy! Hiszen a vármegye — és mi ez alatt mindég a törvényhatóságot értjük — a székvárosnak valóban törvénybe ütköző és így jogtalan cselekedetekhez is megadta a jóváhagyást: *a közpénzek példátlanul könnyelmű és bűnös elajándékozásához!*

S ha most már megfordítva állana és csakugyan a tisztikar volna a vármegye, hát mi igenis joggal vádolhatnók és vádolhatjuk is azt a tisztikart, illetve annak fejt, az alispánt és a megyei ügyészt azzal, hogy ezt a törvényhatósági határozatot, melyet okvetlenül törvénytelennek kell tartaniuk, kötelességük és joguk szerint hivatalból meg nem főlebbzték.

Mert ez lett volna a kötelessége!

annak a tisztikarnak, melyet e százások vármegyének neveznek.

S most nézzük, vajjon hová jutnánk, ha általánossá válna az ilyen halfogalom:

Szentes város előjárósága valami törvénytelenséget követ el. Az uralkodó felfogás szerint azt kellene mondanunk, hogy e törvénytelenséget Szentes város maga követte el, vagyis, a város lakosságának bizalmából ügyeinket intéző városi képviselőtestület.

Meg kellene hát hurcolnunk Szentes város jó híre-nevét, sárba tipornunk reputációját csak azért, mert az előjárósága nem tiszteli a törvényeket és hogy hasonlóan hasonlóval viszonzunk.

Mi jó háramolna ebből a közügyre? Azt felelhetnők rá: csak rossz, de semmi jó.

Ám ezt nem tettük eddig sem és nem is fogjuk cselekedni soha.

Aki miben bűnös: viselje is maga annak minden erkölcsi következményét s épp azért, addig, amíg a városi képviselőtestület balgatag hozzájárulásával részesevé nem szegődött a tanácsnak, soha eszünkbe sem jutott e testületet vádolni azzal, hogy a közvagyonot bűnös könnyelműséggel ajándékozgatja el, holott ezer helye volna a pénznek, hol szepet, jót és üdvöset létesíthetnénk vele.

De vádolnuk és pedig következetesen a tanácsot, amely első sorban követte el a törvényt sértést.

Tettük ezt azért, mert helyesen disztigválnuk és nem zavartuk össze a fogalmakat, mint ahogy ez nálunk már általánosan szokássá vált.

Hogy vádunk alapos-e avagy nem? — e kérdésben még nincs kimondva — a vármegyei törvényhatósági határozattal a döntő szó. Ezt a belügyminiszter lesz hivatva kimondani s mi ítéletének semmi magyarazgatással sem kívánunk prejudikálni.

Azoknak azonban, akik öns bosszúterveik keresztülvitele céljából nem átlájk a jelzett halfogalmakat a közhíttel meggyökereztetni s akik a vármegye cége alatt, annak jóhírre rovasára

untalan a megyei tisztikarnak rontanak neki — ezeknek csak azt mondjuk: jó lesz, a jövőben helyesen distingválni.

De azt is mondjuk nekik, hogy jó lesz ezt a megyei tisztikart békén hagyniok és örülniök, hogy ilyen, amilyen; *a bűnös gyönögeséig elnéző*, hencge igazásaikkal szemben.

Mert bizony ha ez a tisztikar olyan erélyes, olyan vaskezu voltna, amilyen ily szájhöszökkel szemben kívánatos — úgy rég az üstökébe markol annak az izgága, kócos gyereknek, akit mi — az ő balfelfogásuk szerint — Szentesnek nevezhetnünk, hogy egy kis tisztesség-tudásra és több törvénytiszteletre tanítsa.

S vajjon Szentes város adófizető polgárai anyagi helyzetének érdekében — nem-e ez volna a kívánatos?

Akik a *„fenegyerekeket“* is becézni szeretik, azt mondják rá bizonynyal: hogy *„nem“*; mi azt mondjuk: hogy *„igen!“* s csak egy kísérlet dönthetné el, hogy melyik félnek van hát igaza.

De persze, ily kísérlethez egy herikus elhatározásra volna szükség azon hivatalnokok részéről, akiket a halfogalom *„vármegyének“* nevez.

S ily heroikus elhatározást a megyei tisztikar részéről, Szentes város és a vármegye java érdekében joggal várunk, mert nagy ideje: hogy ez a tisztikar tudatára ébredjen törvényben gyökerező erejének.

Iparos-kongresszus Aradon. A f. hó

6., 7. és 8. napján tartott meg a második országos iparésztületi gyűlés Aradon. Az ország minden részéből sereglettek össze e napokra az iparésztületek kiküldöttjei, melyeknek száma a 400 at meghaladta.

A három napig tartó gyűlésen határozatba ment, miként feliraltig kervenyezi a kereskedelmiügyi miniszternél;

1) az ipartörvény némely szakaszainak módosítását, azokat ugyanis, melyekre nézve a 6 év tapasztalata kétségtelenül beigazította, hogy az iparügy fejlesztésére károsak s az iparosok előhaladását gátolják;

2) a képesítéshez kötött iparágak közé a takács, fazekas, üveges, szita- és rostakészítő és molnár iparokat vegye fel;

3) hogy az iparoktatás kizárólag a kereskedelmi miniszter hatáskörébe tartozzék s mondassék ki törvényben, hogy minden községben, hol legalább 20 iparostanone van, tanonciskola létesítendő; a tanonciskolák látogatására a tanoncok, korukra való tekintet nélkül olyképp köteleztessék, hogy az, a ki a tanonciskolát sikerrel el nem végezte, seged nem lehet s nyennek nem szerződhető;

4) a vásárlás tekintetében azt, hogy az országos vásárok nagy száma apusztassék s a hol a megváltozott forgalmi viszonyok következtében jelentőseggel többé nem bírnak s továbbra való fenntartása indokolva nincsen, megszüntetessék; hogy jövőben pótvásárok és n. b. bűsű vásárok ne engedélyeztessék; hogy a törvényhatóságok illetve a vásárgazgat felruházott községek oly vásári rendszabályok alkotására köteleztessék, amelyekben tüzetesen megállapították az iparosok helyfoglalásának sorrendje iparosparkokként s arra az időre való tekintettel, amióta kiki iparúti, valamint az idegen községekbe vagy vármegyékbe tartozó iparosoknak illetőségük szerint való sorakoztatása, a kirakodás és arulás kezdetének órája stb.;

5) a fegyenc iparnál, hogy a fegyenc munkaerejének berbeadása mellőztessék, s a fegyencnek munkával való foglalkoztatása házilag kezeltessek, hogy a fegyencnek ne foglalkoztassanak kézműparral, hanem olyan behozatali cikkek előállításával, melyek eddig hazánkban nem készítetttek;

6) az építési iparnál, hogy a fennálló

nak az a ravasz ötlete támadt, hogy az ép odavetődött két vándorlegényt fogja átöltöztetni nagy férfakká és minthogy Dani öcsénk az utóbiakkal való érintkezésben legügyesebb, öt szemeljük ki a fogadó bizottság elnökének, a ki többek közt, megérkezett nagyjainkhoz üdvözlő beszédet is intézzen.

Dani büszke volt a megbízásra, és 8 napig magolta a beszédet, hogy a díszes vendégeket méltán fogadhassa.

A két borbélylegény Czakó uram házában rejtőzött, míg végre a nagy nap hajnalra hasadt.

Czakó uram az egyiket felöltöztette Nagy Imrénnek, a másikat Jókainak, a mi nem is volt szerfölött nehéz. Az egyiknek mindössze le kellett borotválnia a szakállát, a másiknak pedig a haját és a metamorfózis annyira sikerült, hogy Czakó uram szinte biztosra vette Dani öcsénk felsülését.

A két borbély délelőtt előre utazott, hogy az esti órákban a budapesti vonattal megérkezessenek. Az indóházban Kereszt-szeg intelligenciája, Zámonyi Dániellel az éln, várta a híres vendégeket. És mikor ezek kiszálltak, Dani öcsénk leemelte darutollas csákóját és a következő beszéddel üdvözölte azt, aki Jókainak mutatta be magát.

— Nagyságos uram, hazánk büszkesége, iródlamunk vezérszilaga, nemzetem dícső-

sége! A keresztiszei intelligencia leborulva üdvözli szerény fiatal közt és köszönetet mond azon vegtelen megisztelésért, melyben látogatogattal részesítet. Soha keresztiszeget és vidéket ilyen kitüntetés nem érte és nem fogja érni, ha még száz esztendeig áll tenné . . .

De már itt a derek borbélyt elhagyta a komolysága és oly haugos kacajban tört ki, hogy szegény Dani ijedteben a csákóját a földre ejtette.

A tömeg néma megilletődéssel várta az eseményeket, midőn hírtelen fölkialt valaki:

— Fogjátok meg a huncutot, hiszen nem Jókai, hanem egy borbélylegény.

És azonnal viharként üvöltött a bösz közönség.

— Fogjátok meg! Fogjátok meg!

Bár mennyire forrt is Dani öcsém ereiben a vér, még sem mert bosszút állani az ál Jókain; érezte, hogy a felsülés egész sulya reá nehezedik, ki azt híresztelte mindent, hogy Jókainak tetu barátja.

El is sompolygott szótlanul és nem törődött a borbélylegényekkel, kiknek midőn Czakó uram a tömeget felvilágosította, hajuk szála sem görült meg és vigan mulattak Dani öcsénk kontójára.

B.

hátrányok és visszaélések megszüntetése végett az építő mesterség gyakorlása ügyében kiáltásba helyeztet külön törvény megalkotásáig, hogy az építő ipar gyakorlását kizárólag elméleti és gyakorlati képesítés igazolásához kösse és hogy országos építési rendszabály alkottassék, melynek keretében a törvényhatósági és községi szabályrendeletek elkészítendőek lesznek;

7) a hitel és szövetkezeti ügyre nézve, hogy a most alakult ipar- és keresk. bank a kis és középipar hitelügyeinek kielégítésére is sulyt fektessen, vagy pedig e célra egy új államilag támogatott és kedvezményekkel ellátott iparhitelintézet létesítendő, hogy a fennálló pénzügyi felhívandók, miszerint a kisipar hitelügyeinek kielégítésére nagyobb sulyt fektessenek, s végül, hogy az iparosság nyers anyagok beszerzésére, közös raktárak és árucseruokok létesítésére szövetkezzenek;

8) a vámtűgyre vonatkozólag, hogy az állam a nemzeti munka védelmét minden irányban biztosító intézkedéseket tegyen;

9) a házalás korlátozottságáig, a hoi megengedtek, gyakorlás megváltozott időkhöz köthessenek s csak hazai gyári és háziipartermékekkel lehessen házolni. Az utazók és kereskedelmi ügyökhöz pedig kizárólag szakmájukhoz tartozó iparosoknál vagy a szakmájukhoz tartozó cikkeik elárúztatásával foglalkozó kereskedőknél gyűjthessenek megrendeléseket, köthessenek üzletek;

10) a tan és munkaviszony rendezése végett törvényhatósági szabályrendelet minak készíttessenek és ezek az összes ipartestületek rendelkezésére bocsátassanak;

11) az iparfelügyelői intézmény behoztatassék.

Elhatározatott továbbá, hogy az igazságügy miniszterhez is felirat intéztessek a kisebb polgári peres eljárás két szakaszának módosítása iránt, mely vonatkozik arra, hogy az iparos adósát ott perelhesse, ahol üzlete van, és hogy ha meghatalmazott által képviselti magát, ennek költségei alperes ellenében megállapíttassanak. Ugyanínt, hogy a végrehajtási törvény azon szakasza, mely a köz és magániszvitelők fizetésének bizonyos összegét felolajalni tiltja, megváltoztassék.

Végül kimondatott az ipartestületeknek országos szövetsége, hogy ez által azok szerves összefüggésben álljanak egymással s feladatukat sikeresebben megoldhassák.

Ugyanezen gyűlésben határozatott el, hogy Baross Gábor kereskedelmiügyi miniszternek üdvözlő felirat küldessék az iparügy tekintetében kifejtett munkálkodásáért.

Az országos gyűlés tagjai egy szép, kegyeletes tényt is végeztek ez idő alatt. A gyűlés második napján kivonultak a 13 aradi vártauk vesztőhelyére s az ott felállított emlékköve egy díszes koszorút helyeztek.

Üdönságok.

Szentes, 1890. szept. 11.

— **Személyi hir.** *Zsilinszky* Mihály főispán, ki a püspökfogadás alkalmából egy nap itthon időzött, mindjárt másnap, f. hó 7-én bizonytalan időre elutazott.

— **Az ártérfejlesztési munkálatok ellen beadott felszólalások elsőbbségi elbírálására a Körös-tisza marosi ármentesítő társulat központi választmányának f. hó 6-án Vársárhelyen tartott ülésében alkottattak meg a bizottságok. Megválasztották: a körösi érdekelttség felszólalásainak elbírálására Garzó Imre elnökléte alatt: Pohl Dániel, Juhász Mihály, Farkas Gedeon, Szeder János; a tiszai érdekelttség felszólalásainak elbírálására Kiss Zsigmond elnökléte alatt: Kristó Lajos, Novák József, P. Eckhardt Oszkár, Mészáros Endre; a marosi érdekelttség felszólalásainak elbírálására Mezei Lajos elnökléte alatt: Banffy Gyula, dr. Lázár György szegedi tisztí főügyész, Wimmer Károly és Dobossy központi választmányi tagok.**

— **Tisztelgések a püspöknél.** A f. hó 6-án városunkba érkezett dr. *Schuster* Constantin váci egyházmegyei püspök ő nagyméltósága a f. hó 7-én és 8-án fogadta a testületek és egyházak tisztelgő küldöttségeit, mely küldöttségek ő nagyméltósága részéről kitüntető előzenyességgel s örömmel fogadtattak. A tisztelgők sorrendje a következő: 1. a megyei tisztikar, *Zsilinszky* Mihály főispán vezetése mellett, 2. Városi tanács, *Burján* Lajos v. ügyész vezetése mellett, 4. A tanári kar, *Zolnay* Károly igazgató vezetése mellett. Ekkor ő nagyméltósága megszakitotta a tisztelgők fogadását, hogy szeretet főispánunk látogatását viszonozza. Csak ennek végeztével fogadta azután. 5. az izr. hitk. küldötteit, kik föztört dr. *Klein* rabbi vezetése mellett járultak elője. 6. A jótékony nőegylet *Kiss* Zsigmondné vezetése mellett. 7. Evangélikus egyház küldötteit *Petrovics* Soma lelkész vezetése mellett, 8. Orvosgyógyászati egyletét. 9. A kir. közjegyzőt. 10. A szentesi lakarekpéntárt. 11. Szentesi vidéki takarékpéntárt. 12. Szentesi hitelszövetkezetet. 13. A rom. kath. egyház tanácsát *Balázsovits* Norbert vezetése mellett. A f. hó 8-án folytatva a bérmlást; d. e. 11 órakor fogadta a tanítói testületet, mely a 14-ik tisztelgő testület volt, delután pedig a temetőket látogatta meg. 9-én meglátogatta a gimnáziumot és a rom. kath. iskolákat, mindenütt kifejezve megelégedését, buzdító szavakat intézve a növen dekekhez és kitarásra, odaadó buzgalomra kérve fel a tanítói kart. Az iskolákban a gyermekek ének és köszöntővel fogadták ő nagyméltóságát. Különösen kifejezte elismerését *Nagy* Róza tanítóőnek.

— **Lapvélemény.** A szomszédos Hódmezővásárhely egyik tekintélyes lapja a „*Hódmezővásárhely*“ városunk némely igazga elemeké azon törekvéséről, hogy Szentes szakadjon el a vármegye kötelekeiből és alakuljon önálló törvényhatósággá, így ír: „A szomszéd Csongrádmegye és Szentes város közt egy idő óta nincs meg a jó egyetértés. A jó szentesiek egy része le akarja rázni nyakáról a vármegyét s önálló törvényhatósággá kíván lenni. „Csak aztán meg ne bánják.“ Azt hisszük, az a lap, amely a maga városa kárán okult, jogai irhat így s amit ir, az figyelemremlő.

— **Uj főmérnök.** A Körös-tisza-marosi ármentesítő társulatnál *Rapcsics* György lemondása folytán megüresedett főmérnöki állásra, a társulat központi választmányának H. M. Vársárhelyen f. hó 6-án tartott ülésében *Bíró* Elek, a szegedi társaskörökben is ismert kir. főmérnök választott meg nagy szótűbbséggel. *Bíró* Elek jelenleg a miniszteriumnál van alkalmazásban, s csak azon esetre hajlandó a megválasztást elfogadni, ha részére — eddigi (12) szolgálati éveinek betudásával — a társulat nyugdíját biztosít.

— **Megvezekelt.** Szentes város volt esend-biztos: új. *Sarka* Gy. Mihály, akit tudvalevőleg két évvel ezelőtt felsőbbbbség jóváhagyott iteleletével a szegedi törvényész hivatalos hatalommal való visszaelés címén 2 évi fogházra íelt, büntetését kiállva, a f. hó 9-én szabadult ki börtönéből. Ha haza jön, itthon elpusztult család tájékoz talal, mert a bűnhődés két éve alatt itthon felesége és fia is elhalt. Elmondhatja hát joggal, hogy vékéért megvezekelt s épp ezért kell, hogy polgártársai, felelő a mulat fogadják a megtérőt.

— **Kamarai hir.** A szegedi kereskedelmi kamara beltagjai a f. hó 6-án ismerkedési estélyt rendeztek a másnap, (7-én) tartott alakuló ülésre érkezett kültagok tisztelőtére. Az estélyre *Kállay* Albert főispán miniszteri bizost, *Ráffy* polgármestert, *Szabados* helyettes polgármestert és *Reiner* fokapitányt is meghívták s városunkból *Dobray* Sándor kereskedő, kamarai kültag vett részt ez estélyen, mely derült jökédvben, vidám pohárköszöntők mellett, éjféltájon együtt tartotta a társaságot. Másnap aztán megtartott az alakuló gyűlés, amelyen elnökke *Lallin* Károly, kereskedelmi alelnökke *Weiner* Miksa

es iparos alelnökke *Reiner* Ferencz ön megválasztva. Így tehát a kamara most már megalakult és megkezdheti működését, mely hogy vármegyénk iparára és kereskedelmére is áldásos legyen — szívóbi kívánjuk.

— **Vaskalaposág.** Ezelőtt több mint 30 évvel történt — írja lapunk egy barátja, hogy az akkori vácegyházmegyei püspök Szenteset meglátogatta és itt a lakosság osztatlan örömmel fogadta az illusztris vendéget, ki mindkét torony harangjainak zúgása mellett vonult be a városba. Szentes lakosságát már akkor a legnagyobb vallási türelem tüntette ki s ami öröme volt egy hitfelekezethez: osztozott abban rendszeren a többi is. Nos, úgy látszik, a rohamosan haladó Szentes, e téren szintén rohamosan halad — a hanyatlás felé. Mert ime, most 30 év múltán, mikor a fővilágosultság általánosabb és a vácegyházmegyei jelenlegi püspök látogat el hozzánk, megessik rajtunk az a szégyen, hogy a városi tanács — mintegy szándékosan — kiszedegeti a városi hivatalnokok közül a katolikusokat és ezeket alakítja bizottsággá, hogy a város nevében az érkező kitűnő vendéget fogadják. Maga a polgármester, a tisztelgeseknél távollétével tündököl s a népes ref. egyház, mely pedig ily kicsinyen gyerekeskedésekre nem szorul, szintén hiányzik a tisztelgők sorából. Nos, ez a vaskalaposághoz nem kell kommentár. *Erősen haladunk!*

— **A fokapitány figyelmebe.** Valami *Holczér* nevű egyén ellen, aki magát műfűstőnek valja, többen azon panasszal fordultak hozzánk, hogy ennek az állítólagos műfűstő urnak az utcai viselkedése egyáltalán nem olyan, mint tisztességes emberé szokott lenni s a mellett hogy erkölcsileg megbotránkozott, közrendészeti szempontból sem állja ki a bírálatot. Úgy például a legutóbbi vasárnap delutánján is, ez a műfűstő uraság a kísér utcaán fel-alá csavarogva, trágár beszédekkel botránkozott meg a templomba menő nőket, kik a sár dacára kénytelenek voltak előle a járdáról, melyet széltében elfoglalt, kitérni. Ezekülvil ugyanekkor több tisztességes nőt becsmérlésben vörig sértett és kevésbé mult, hogy tetlegességre is nem vetemedett. Hát az ilyen csuvarogó ekszisztenciák túrés: véres könnyelműség a rendőrség részéről, melytől joggal megkövetelheti a közönség, hogy ilyes utcai inzultusok ellen teljesen megvédje. Épp ezért azzal a kéréssel bívjuk fel a fokapitány figyelmét *Holczér* műfűstő urra, sziveskedjék ezt az urat városunkból kiutasítani és egy kis oktatást adni neki; hogy a műfűstől sem bir olyan előzőkkel, amilyeneket magának ez a műfűstő követel.

— **A püspök elutazása.** A f. hó 9-én d. u. 3 órakor haranzok zúgása tudatta városunk és a rom. kath. egyház e ritka, magas vendégének távozását, ki a város részéről *Arady* Kálmán, az egyház részéről pedig *Balázsovits* Norbert kíséretében távozott Mágocsa, melynek határában egyenruhás lovas bandérium várta. Itt a közönség nevében *Vidovics* Antal üdvözölte ő nagyméltóságát.

— **Szerencsés esés.** A ref. templomnál foganatban levő építkezés alkalmából még ez ideig a kellő óvatosság által szerencsésen el lett hárítva minden nagyobb mérvű szerencsétlenség, a minők ily építkezésnél nem épen ritkák. Tegnap történt az első véletlen esés, mely hogy végzetesebb nem lett egy téglahordó fiacskára, annak oka azon körülményben rejlik, hogy a felső állványról egy nem épen méiv felvessű állványra esett, honnan legerült a földre. A odaérkezett rendőr rögtön felvette a tényállást, a kezét tájfaló fiúcskát pedig az orvoshoz vezette.

— **Egyleti hir.** A csongrádmegyei gazd egylet által a f. hó 28-án, kedvezőtlen idő esetén október 5-én rendezendő lövérsnyre nagyban folynak az előkészületek. A választmány a f. hó 9-én tartott ülésében már össze és állította a programot, mely falragaszok útján lesz a közönség tudomására hozva. A verseny ugyanazon helyen fog megtartatni, hol 1882-ben volt: az alsó csordajátáson. Az egybeállított programot röviden a következőkben közöljük:

